

DE ZIEKTEGEVALLEN AAN BOORD VAN DE „INSULINDE”.

Naar aanleiding van het onderschrift gesteld op mijn protest tegen de Hoogleeraren Commissie voorkomende in het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* no. 39 voel ik mij genoodzaakt tegen te spreken, de bewering als zou ik uitvoerig van gedachten hebben gewisseld met de Commissieleden, zoowel op de „Insulinde” zelf als later te Leiden. Immers wat is het geval:

Toen de Commissie bij den Waterweg aan boord kwam, werd ik door den gezagvoerder aan de leden voorgesteld. Bij de ondervraging van den scheepsarts was ik wel aanwezig, maar de vragen werden speciaal tot hem gericht. Bovendien hadden de vragen toen uitsluitend betrekking op de gevallen, die zich gedurende de uitreis hadden voorgedaan, die ik dus niet had gezien. In den loop van dit onderzoek, dat nog al lang duurde, stelde professor FLU mij voor, om mijn zaken te gaan regelen met mijn familie (hetgeen bedoeld was als een persoonlijke vriendelijkheid). Hij voegde hieraan toe, dat ik geroepen zou worden, wanneer zij mij noodig hadden. Dit nu is niet geschied. Later ben ik tot drie keer toe uit eigen beweging bij de bespreking teruggekeerd en bij de laatste keer gedurende een korte afwezigheid van den scheepsarts heb ik ongevraagd getracht het een en ander te vertellen, doch moest spoedig dit weer opgeven, daar de scheepsarts inmiddels was teruggekeerd en de vragen weer uitsluitend tot hem werden gericht.

Met een onbevredigd gevoel ging ik toen heen.

Enkele dagen daarna ging ik naar Leiden om professor FLU op te zoeken ten einde op de zaak terug te komen. Ik ontmoette Zijn Hooggeleerde op straat op weg naar den trein. Over de ziektegevallen aan boord van de „Insulinde” werd niet gesproken, omdat er geen gelegenheid daartoe bestond. De eenige vraag hierop betrekking hebbende aan den Hoogleeraar gedaan was: Komt roodvonk ook voor zonder exantheem? Het antwoord luidde: Het exantheem kan zóó gering en zóó vluchtig zijn, dat het aan iedere waarneming kan ontsnappen. Dit was alles.

Mijns inziens kan men dat moeilijk qualificeeren als een „uitvoerig van gedachten-wisselen met de Commissie-leden”.

G. L. BULLAB,

dir. off. v. gezondh. 2de kl.

Dus nu is de heer BULLAB weer wel gehoord, maar volgens zijn meening niet lang genoeg en dan nog zou hij uit eigen beweging getracht hebben inlichtingen te verschaffen.

Wij kunnen hier slechts aan toevoegen, dat hij, zooals wij reeds schreven, ons zijn meening over de epidemie op de „Insulinde” in den breede ontvouwd heeft en dat niemand van ons den indruk heeft gekregen, dat hij ons iets heeft onthouden.

Hij zette zich op onze uitnoodiging aan de tafel, waaraan de commissie met den scheepsarts de gevallen behandelde en sprak op uitnoodiging der commissie.

Te Leiden kwam hij niet alleen vragen „Komt er roodvonk zonder exantheem voor”. Het antwoord hierop had hij in elk boek over infectieziekten kunnen vinden. Er werd over de exanthenen bij roodvonk gesproken; ook over de door hem gestelde diagnose diphtherie. Er was daarna tijd om met den heer FLU over een particuliere aangelegenheid (van den heer BULLAB) te praten. Er was dus tijd genoeg om te zeggen, wat hij te zeggen had.

Dat hij tenslotte uit Rotterdam met een onvoldaan gevoel is heengegaan, is niet onze schuld.

FLU.

KAN.

KOOLEMANS BEYNEN.